

Arrest

nr. 338 991 van 8 januari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. SAROLEA
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 24 april 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 april 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 juli 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 september 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat S. SAROLEA.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U, A.M.M.A., verklaart een Arabische moslim te zijn van Palestijns afkomst. U bent geboren op [...] december 1997 in Khan Younis. U woonde daar steeds in dezelfde wijk samen met uw ouders en vier zussen. Uw vader had nog drie andere vrouwen waarvan één overleden is. Deze vrouwen woonden bij jullie samen met hun kinderen, uw halfbroers en halfzussen. U bent wettelijk gescheiden van uw voormalige partner A.F.. Jullie hebben samen een zontje. In Gaza studeerde u tot het vijfde middelbaar en u ging vervolgens aan de slag als smid.

U verliet Gaza op 24 mei 2023 wegens problemen die u had met Hamas. U reisde op legale wijze via zogenaamde tansiq (coördinatie) naar Egypte.

Van daaruit reisde u met het vliegtuig naar Turkije waar u ongeveer een maand verbleef. Eind juni 2023 slaagde u erin op illegale wijze het Griekse eiland Kos te bereiken met de boot. U diende een verzoek om internationale bescherming in en op 14 juli 2023 werd u door de Griekse autoriteiten erkend als vluchteling. Na het ontvangen van de positieve beslissing moest u het kamp op het eiland Kos verlaten en u trok naar Athene. 2,5 maanden later kreeg u uw vluchtelingenpaspoort en Griekse identiteitskaart. Nog eens drie weken later reisde u naar België waar u op 13 oktober 2023 een verzoek om internationale bescherming indiende. U wenst niet terug te keren naar Griekenland omdat u daar tijdens uw verblijf vernederd werd.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: uw origineel Palestijns paspoort, een foto van uw Palestijnse identiteitskaart, enkele foto's inzake uw levensomstandigheden en werkzaamheden in Griekenland en een USB-stick waarop enkele video's staan betreffende uw situatie in Griekenland. Na het persoonlijk onderhoud legde u tevens nog foto's neer van uw zootje en van uw vernielde huis in Gaza.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn (Eurodac Search Result d.d. 07.12.2023 & Eurodac Marked Hit 16.10.2023) blijkt immers dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (CGVS, p. 8).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens

irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; en Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op [Ambtsbericht](#)).

Echter, de commissaris-generaal is van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.** Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigten van internationale

bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

*Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de **niet-ontvankelijkheid** van uw verzoek in de weg staan.*

*Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als **verzoeker** om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met politiegeweld (CGVS, p. 11) moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.*

*Verder blijkt uit verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud dat u als **begunstigde** van internationale bescherming in Griekenland over voldoende **zelfredzaamheid en autonomie** beschikte. Volgens uw verklaringen kwam u aan in Griekenland eind juni 2023 (CGVS, p. 8). Op 21 juni 2023 diende u een verzoek om internationale bescherming in en in afwachting van een antwoord verbleef u in het opvangcentrum in Kos. U was op het eiland Kos tevens aan het werk als mechaniker (CGVS, p. 8 – 9). Na anderhalve maand kreeg u een positieve beslissing en diende u het kamp te verlaten. Vervolgens kocht u een ticket voor de ferry en trok u naar Athene waar u voor 15 euro per dag een kamer huurde in een collectief appartement (CGVS, p. 9). U verbleef één maand in Athene en ging vervolgens naar Thessaloniki waar u een advocaat onder de arm nam die u hielp om uw documenten te bekomen en bij wie u wederom een kamer kon huren in een soortgelijk appartement (CGVS, p. 9 - 10). U heeft dan ook steeds onderdak gehad tijdens uw verblijf in Griekenland. Verder wijst ook uw financiële situatie in Griekenland op een hoge mate van zelfredzaamheid. U heeft immers op de verschillende plaatsen waar u verbleef jobs gehad (CGVS, p. 4-5 & 9-10). U vond de verschillende jobs telkens met de hulp van andere Palestijnen en ging tevens ook zelf op zoek naar werk met de hulp van een vertaalapplicatie (CGVS, p. 10). Gevraagd of u ooit probeerde een legale job te krijgen via de Griekse overheid, zei u louter dat ze geen werk hadden voor jullie en dat de Griekse overheid jullie niet hielp bij het vinden van werk en onderdak (CGVS, p. 11). Inzake kan nog opgemerkt worden dat u ook nooit geprobeerd heeft de Griekse taal te leren, maar zich wel kon redden aan de hand van een vertaalapplicatie en tevens een vriend had die wel Grieks sprak (CGVS, p. 14). Verder kon u ook rekenen op financiële steun van uw paternale neef als u even zonder werk zat (CGVS, p. 10). Alles samengenomen kan bijgevolg redelijkerwijze gesteld kan worden dat u meer dan voldoende zelfredzaam bent, evenals dat de kans dat u in een toestand van verregaande materiële deprivatie zou belanden in het geval van een terugkeer naar Griekenland bijzonder klein is.*

Waar uit deze elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid en huisvesting (met name zwartwerk, onderbetaling, en slechte levensomstandigheden in de gehuurde kamers, CGVS, p.13), voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwendingheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

*In het licht van bovenstaande toont u niet aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe **eerder beperkte stappen** hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet*

wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen. Dit kan bezwaarlijk worden afgeleid uit uw gedrag tijdens uw verblijf in Griekenland na het bekomen van uw status (zie supra).

Het CGVS moet voorts ook wijzen op de vaststelling dat u relatief korte tijd na de toekenning van de status vertrokken bent wat niet getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden. U kreeg immers uw status toegekend op 14 juli 2023 en begin oktober 2023, oftewel **minder dan drie maanden** later, heeft u Griekenland reeds verlaten (zie blauwe map – stuk 1 & CGVS, p. 9). Nochtans beschikte u over een netwerk en middelen om uw vertrek en verdere reis doorheen Europa te bewerkstelligen (supra), wat op zijn beurt wederom getuigt van zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden. Ook kan hierbij nog opgemerkt worden dat u uw officiële verblijfsvergunning (ADET), zo verklaart u althans zelf, pas na twee maanden verkreeg, en u nog slechts een maand of drie weken in Griekenland was nadat u dit document had verkregen (CGVS, p.8-9).

Wat betreft uw verklaringen dat u op een bepaald moment **medische zorgen** nodig had en u niet werd geholpen in het ziekenhuis omdat u niet beschikte over een ziekteverwerking (CGVS, p. 14), dient opgemerkt dat uit dit eenmalig feit niet kan afgeleid worden dat uw rechten niet gerespecteerd worden. U kon bovendien wel rekenen op de hulp van een apotheker die u tegen betaling verzorgde (CGVS, p. 14). Ook nadat u uw rug kneusde door een val tijdens het plukken van olijven, en uw werkgever weigerde om u naar een ziekenhuis te brengen aangezien u geen arbeidscontract had, kon u tegen betaling toch steeds de nodige medicatie bemachtigen (CGVS, p. 4). U toont dan ook niet concreet aan dat uw mogelijkheden of beperkingen om in dit verband uw rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden. Verder gaf u nog aan dat u in Griekenland 'bijna gek' was geworden door de manier waarop u behandeld en vernederd werd (CGVS, p. 11). U heeft inzake echter, noch als verzoeker noch als begunstigde van internationale bescherming, geen enkele poging ondernomen om in Griekenland psychologische begeleiding te krijgen, met als enige uitleg dat 'ze jullie niet helpen' (CGVS, p. 11). Later verklaarde u nochtans dat als u zelf betaalde zou hebben voor de hulp, u deze zeker zou gekregen hebben aangezien uw toestand 'heel moeilijk' was (CGVS, p. 12). Als uw mentale toestand daadwerkelijk dusdanig zorgwekkend was, lijkt dit financiële obstakel echter niet onoverkomelijk, des te meer in het licht van de door u geschetste (financiële) zelfredzaamheid in Griekenland (supra). Er mag er bijgevolg redelijk van u verwacht worden dat u in Griekenland concrete pogingen ondernam om de nodige hulp te zoeken, quod non in casu.

Daarenboven merkt het CGVS hierbij op dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken aangaf dat u in Griekenland over een AMKA of nummer bij de sociale zekerheid beschikte (zie Bijkomende vragen M-status Griekenland d.d. 20.10.2023).

De commissaris-generaal wijst erop dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf).

Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een verblijfsvergunning (ADET) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te krijgen. Het moet echter gezegd worden dat dit niet het geval is voor u.

Hoewel uit objectieve informatie blijkt dat sommige ziekenhuizen moeilijkheden ondervinden om toegang te krijgen tot tolken, wijst deze informatie niet op systematische of onoverkomelijke moeilijkheden. Integendeel, uit een onderzoek dat tussen juni 2022 en juni 2023 door de UNHCR werd uitgevoerd, bleek dat slechts 29% van de gecontacteerde begunstigten verklaarde moeilijkheden te hebben ondervonden bij de toegang tot gezondheidszorg, met name als gevolg van de taalbarrière (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Uit objectieve informatie blijkt voorts dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op:

<https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem). In dit geval heeft u uw aanvraag om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend (meer bepaald op 21 juni 2023, zie Eurodac Marked Hit) én heeft u nog steeds een geldige verblijfsvergunning (ADET), met name tot 13 juli 2026 (zie blauwe map - stuk 1). Het is dus duidelijk dat u ook een fiscaal registratienummer hebt dat u toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van onroerend goed, hetgeen u overigens zelfs ook bevestigde (zie Bijkomende vragen M-status Griekenland d.d. 20.10.2023)

Waar uit de elementen in uw administratief dossier nog zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van een gepoogde **overval door drugsverlaafden** (CGVS, p. 13), moet worden opgemerkt dat het in casu slechts om een geïsoleerd incident gaat dat tevens niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling. Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen géén pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet. Hierbij dient echter opgemerkt dat u zich slechts éénmalig tot de Griekse autoriteiten hebt gericht, immers toen een werkgever u weigerde te betalen (CGVS, p. 12). De politie weigerde u toen te helpen (CGVS, p. 12 & 13). U wees er inzake op dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer worden van discriminatie en racisme door de Griekse ordediensten, meer bepaald door de politie (CGVS, p. 13 & 14). Deze algemene stelling volstaat echter niet om het vermoeden met betrekking tot de eerbiediging van uw grondrechten en aanwezigheid van een effectieve en gelijkwaardige bescherming te weerleggen. Waar u er in deze context nog op wees dat u in Griekenland regelmatig door politie werd gefouilleerd en dat u er op de luchthaven van verdacht werd valse documenten te hebben wanneer u het land wilde verlaten (CGVS, p. 11 - 13), dient gesteld dat dergelijke controles evenmin kunnen worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling. Bovendien beschikte u op het moment van uw vertrek uit Griekenland volgens uw administratief dossier over een geldig paspoort (zie blauwe map – stuk 1) en bent u uiteindelijk effectief kunnen vertrekken. Uw verklaringen omtrent uw problemen met de Griekse autoriteiten op de luchthaven zijn dan ook louter blote beweringen.

In verband met **de geldigheid van uw status in Griekenland alsook uw Griekse verblijfsdocumenten** dient tot slot het volgende opgemerkt. U beschikt in Griekenland over verblijfsvergunning die geldig is van 14.07.2023 tot 13.07.2026 en een vluchtelingenpaspoort dat geldig is van 18.08.2023 tot 17.08.2028 (Zie blauwe map – stuk 1). Beide documenten werden echter na aankomst in België van u gestolen, zo beweert u, maar u deed vreemd genoeg geen aangifte en heeft ook geen enkele kopie of foto van deze stukken genomen (CGVS, p.8). Waar u er tijdens het persoonlijk onderhoud op wees niet terug te kunnen keren naar Griekenland aangezien u niet meer in het bezit bent van uw vluchtelingenpaspoort noch van uw Griekse identiteitskaart (CGVS, p. 16), benadrukt het CGVS dat een persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en zijn afgedrukte verblijfsvergunning (het document dat aantoont dat hij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning) verliest of vernietigt, **niet** te maken krijgt met de specifieke moeilijkheden waarmee personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en van wie de verblijfsvergunning is verlopen en die naar deze lidstaat moeten terugkeren, worden geconfronteerd.

Ten eerste wijst het CGVS erop dat het mogelijk is **een duplicaat** te krijgen als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is gegaan. Daartoe moet men zich naar een Asielbureau begeven om het verlies van het document aan te geven en een bewijs van verlies te krijgen dat aan de politie moet worden overgelegd. De politie zal de betrokken persoon een kennisgeving overhandigen. Het Asielbureau moet van dit bericht op de hoogte worden gebracht en ongeveer 4 maanden nadat het op de hoogte is gebracht, neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is verkregen, moet een afspraak worden gemaakt met het relevante Politiekantoor om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in het geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>).

Ten tweede blijkt uit uw administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is, u beweert alleen – zonder het te bewijzen – dat uw gedrukte verblijfsvergunning gestolen zou zijn (zie supra). Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie

geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben.

Zelfs indien u effectief niet het langer in het bezit zou zijn van uw geprinte verblijfsvergunning, zoals u beweert (CGVS, p. 8), blijkt hieruit niet dat u geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die mensen ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben.

Met betrekking tot het sociale zekerheidsnummer (**AMKA**) merkt het Commissariaat-generaal op dat uit objectieve informatie ook blijkt dat dit pas wordt gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt (AIDA/ECRE, Country Report: Greece. Update 2023, juni 2024, blz. 248: " According to the latest JMD F80320/109864/14.12.2023, the Social Security Number (AMKA) is deactivated a day after the residence permit **expires**"). Uit de objectieve informatie blijkt duidelijk dat het AMKA de dag na het verstrijken van de verblijfsvergunning wordt gedeactiveerd omdat de Griekse wet bepaalt dat het AMKA wordt gedeactiveerd in geval van illegaal verblijf op Grieks grondgebied (Ibid., blz. 278: " Specifically as regards deactivation due to non-legal residence in the country, [deactivation] shall automatically take place on the day following the expiry of validity of the residence title, in the absence of renewal, extension or withdrawal of the status of international or temporary protection"). Het is dus het verlopen van de geldigheid van de verblijfsvergunning die belangrijk is, niet het verlies van de gedrukte verblijfsvergunning. **Als uw verblijfsvergunning niet voor 13 juli 2026 verloopt, is uw AMKA bijgevolg ook tot die datum geldig.** En zelfs als u niet de nodige stappen had ondernomen om uw AMKA te verkrijgen, zou u geen gratis toegang tot gezondheidszorg in openbare instellingen worden geweigerd ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines **for free** from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription", zie UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; Refugee Info Greece - Health care without a social security number (PAAYPYPA or AMKA), van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>; **Country Report: Greece. Update 2022**", blz. 250-251).

Wat het fiscaal registratienummer (**AFM**) betreft, herinnert het Commissariaat-generaal eraan dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen (Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op: https://rsaagean.org/wpcontent/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Uit objectieve informatie blijkt echter dat **"de AFM alleen wordt gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt"** (RSA/PRO ASYL, Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, maart 2024, p. 20: " the AFM is automatically deactivated upon **the expiry of the ADET** and cannot be used until the ADET is renewed"). **Gezien uw verblijfsvergunning niet verloopt voor 13 juli 2026, is de AFM ook geldig tot die datum.** Zelfs als de verzoeker stappen moet ondernemen om een duplicaat van zijn gedrukte verblijfsvergunning te krijgen, blijft hij toegang houden tot de arbeidsmarkt, een bankrekening en de huur van onroerend goed.

Volledigheidshalve merkt het CGVS nog op dat het gegeven dat uw (**half**)broer **M. M M A.** (CG: [...]), die in tegenstelling tot u geen internationale bescherming in Griekenland geniet, hier op 22 april 2024 de vluchtelingenstatus werd toegekend niet automatisch tot gevolg heeft dat de bevoegde Belgische instanties ertoe gehouden zijn om u (eveneens) een internationale beschermingsstatus te verlenen. Elk verzoek om internationale bescherming dient op individuele wijze te worden onderzocht op z'n eigen merites waarbij het aan u is om op concrete manier aan te tonen dat u persoonlijk een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade loopt, quod non in casu (supra).

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De documenten die u hebt voorgelegd zijn niet bij machte bovenstaande conclusie om te buigen. Zo zijn uw Palestijns paspoort en identiteitskaart een loutere indicatie van uw identiteit en nationaliteit, hetgeen in casu niet betwist wordt. De verblijfs situatie in Griekenland die u wil aantonen aan de hand van enkele foto's en video's werden supra reeds besproken. De foto's van uw vernielde huis in Gaza en van uw zoontje hebben op hun beurt betrekking op uw leven en de omstandigheden in Gaza, waarvoor u in Griekenland reeds

bescherming geniet, en staan los van uw situatie in Griekenland. Tot slot heeft de kopie van uw arbeidscontract van uw huidige job hier in België geen enkele bewijswaarde inzake uw asielmotieven ten aanzien van Griekenland, en kan dit daarentegen alleen maar bevestigen dat u, zoals u hier capabel bent om te werken, ook zelfstandig en zelfredzaam was en kan zijn in geval van terugkeer naar Griekenland.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Gaza.”

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de appreciatiefout en schending van:

- *Artikelen 1, 21, 23, 24, en 33 van de Verdrag van Genève van 28 juli 1951;*
- *Artikel 3 van de Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM);*
- *Artikelen 1 à 4, 18 en 19 van het Handvest van Grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest);*
- *Artikelen 12 en 33 van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: Richtlijn 2013/32/EU);*
- *Artikelen 4, 22, 26, 27, 29, 30, 32 en 34 van de Richtlijn 2011/95/ EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Richtlijn 2011/95/EU);*
- *Artikelen 48/3 à 48/7 en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (“VW”);*
- *Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen;*

- *Het beginsel van behoorlijk bestuur (EU-recht en Belgisch administratief recht), waaronder de zorgvuldigheidsplicht”.*

Het verzoekschrift vat aan met een toelichting “in rechte”.

Wat betreft de ontwikkeling van het middel, stelt het verzoekschrift:

“Verzoekende partij wenst haar aanvraag aan het oordeel van Uw Raad te onderwerpen, daar zij niet akkoord gaat met de bestreden beslissing.

Verwerende partij is van oordeel dat het verzoek om internationale bescherming niet ontvankelijk is omdat verzoeker van een internationale beschermingsstatus in Griekenland geniet en dat het van mening is dat er een weerlegbaar vermoeden bestaat dat de grondrechten van verzoeker, als begunstigde van internationale bescherming in een andere staat van de Europese Unie, worden geëerbiedigd, en dat hij in casu geen voldoende concrete elementen aanvoert om dit vermoeden te kunnen weerleggen.

Het doel van dit middel is de analyse van verzoekers asielverzoek door de Commissaris-Generaal aan te tonen en aan te tonen dat hij samenhangende en coherente bewijzen heeft overgelegd waaruit blijkt dat hij ernstige schade zal lijden indien hij naar Griekenland terugkeert, en dat deze lidstaat niet in staat is om hem doeltreffende en efficiënte bescherming te bieden.

Bovendien is de situatie van erkende vluchtelingen in Griekenland zo nijpend dat het niet kan worden beschouwd als zijnde in overeenstemming met de Europese normen en standaarden (zie artikelen 22, 26, 29, 30, 32 en 34 van de Richtlijn 2011/95/EU, artikel 12 van de Richtlijn 2013/32/EU, artikels 21 tot en met 24 van het Verdrag van Genève en de artikelen 3 EVRM en 1 tot en met 4 van het Europees Handvest) en kunnen het CGVS er dus niet toe brengen verzoekers asielverzoek niet-ontvankelijk te verklaren, in tegenstelling tot wat het CGVS in zijn beslissing stelt.

Uw Raad heeft onlangs, in Verenigde Kamers, erkend dat de huidige omstandigheden in Griekenland zeer problematisch zijn: [...]

Uw Raad erkende in zijn arrest nr. 319.746 van 9 januari 2025 dat het relaas van de verzoeker en de medische stukken waaruit blijkt dat verzoeker aan een posttraumatische stressstoornis lijdt, voldoende zijn om een bijzondere kwetsbaarheid aan te nemen. Uw Raad benadrukte dat een beoordeling van de leefomstandigheden in Griekenland noodzakelijk moet worden verricht in het licht van deze kwetsbaarheid.

In dezelfde lijn oordeelde uw Raad in het arrest nr. 320.159 van 16 januari 2025 dat de algemene situatie in Griekenland voor personen met een internationale bescherming als problematisch moet worden beschouwd, en dat de bijzondere psychologische kwetsbaarheid van de betrokken Palestijnse verzoeker aanleiding gaf tot een uitzonderlijke omstandigheid. Uw Raad stelde onder meer: [...]

De elementen die in deze twee arresten worden benadrukt, zijn ook aanwezig in de situatie van de huidige verzoeker.

Uiteindelijk stelt verzoeker vast dat zijn dossier niet met de nodige zorgen behandeld werd en dat de beslissing ten minste vernietigd moet worden voor bijkomende onderzoeksmaatregelen.

2.1. EXTREME MATERIËLE DEPRIVATIE BIJ TERUGKEER NAAR GRIEKENLAND

De door verzoekers aangevoerde elementen voldoen aan de door het Hof van Justitie van de EU (HvJEU) vereiste mate van ernst (HVJEU, /brahim e.a., C-438/17, § 88-90 en Jawo, C-163/17, § 90-92).

Hieronder zal eerst de situatie van de erkende vluchtelingen in Griekenland worden uiteengezet. Deze situatie is zo rampzalig dat zij niet kan worden geacht in overeenstemming te zijn met de Europese normen en standaarden (zie artikelen 22, 26, 29, 30, 32 en 34 van de Richtlijn 2011/95/EU, artikel 12 van de Richtlijn 2013/32/EU, artikelen 21 tot en met 24 van het Verdrag van Genève en de artikelen 3 EVRM en 1 tot en met 4 van het Europees Handvest) en het CGVS er dus niet toe kan brengen het asielverzoek nietontvankelijk te verklaren.

Op basis van deze algemene gegevens bereikt de ernstige schade die verzoeker heeft ondervonden en die hij bij terugkeer zal ondervinden, de door het HvJEU genoemde drempel van extreme materiële deprivatie, die met name is toe te schrijven aan zijn persoonlijke ervaringen in Griekenland.

2.1.1. Status?

Noch de bestreden beslissing noch het administratief dossier bewijzen dat verzoeker als vluchteling werd erkend door de Griekse asielinstanties en dat zijn status nog steeds geldig/effectief is.

Uw Raad heeft al meerdere keren de nadruk gelegd op het feit dat het heel belangrijk is om te analyseren of verzoeker nog een status in Griekenland heeft en of hij zijn documenten kan “terugclaimen” bij de autoriteiten (in die zin, zie arrest RvV nr. 272 124 dd. 29.04.2022; zie ook nr. 277 738 dd. 22.09.2022: [...])

Verzoeker heeft zijn Griekse verblijfskaart niet meer, wat ervoor zal zorgen dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie van materiële deprivatie zal terechtkomen. Zonder verblijfskaart zal hij zijn rechten niet kunnen invoeren. Ook zijn Grieks paspoort heeft hij niet meer.

2.1.2. Algemene situatie van migranten in Griekenland

Er dient (beter) onderzocht te worden of verzoeker op een effectieve bescherming kan rekenen in Griekenland, en of zijn leven daar niet in die mate bedreigd wordt dat België hem de internationale bescherming moet toekennen.

Uit algemene informatie blijkt dat de situatie van personen die van een internationale bescherming genieten in Griekenland extreem precair is. Alle algemene gegevens bevestigen dat de situatie van personen die in Griekenland van een internationale bescherming genieten, kan een schending van hun meest fundamentele rechten vormen.

Uit het laatste AIDA-rapport (dd. juni 2024) over Griekenland blijkt een bijzonder vijandig klimaat ten opzichte van migranten! [...]

]

[landeninformatie inzake geweld tegen migranten in Griekenland en de houding van de Griekse politie]

2.1.3. Materiële situatie van statushouders in Griekenland

Op 21 januari 2021 heeft het “Oberverwaltungsgericht Für das Land Nordrhein-Westfalen” een arrest gepubliceerd over de uitzetting van een Eritrese onderdaan naar Griekenland. [...]

Op basis van de openbaar beschikbare informatie was het Hof van oordeel dat het onwaarschijnlijk is dat verzoeker in Griekenland een fatsoenlijke woning en betaald werk kan vinden. Bovendien merkte het Hof op dat hij geen toegang zou hebben tot sociale uitkeringen en derhalve niet in staat zou zijn om redelijkerwijs in zijn levensonderhoud te voorzien. Het Hof was dan ook van oordeel dat het asielverzoek niet niet-ontvankelijk kon worden verklaard omdat het had geconcludeerd dat de verzoeker een ernstig risico liep op een onmenselijke of vernederende behandeling indien hij naar Griekenland zou worden teruggestuurd. Bovendien heeft het “Oberverwaltungsgericht van de deelstaat Nedersaksen” op 19 april 2021 geoordeeld dat twee Syrische zusters die in Griekenland als vluchteling werden erkend, daar niet konden worden teruggestuurd omdat er een ernstig risico bestond dat hun meest elementaire behoeften (“bed, brood, zeep”) niet kunnen worden ontmoet (AIDA-verslag, pg. 269). Een gelijkaardige beslissing werd genomen door de Duitse Higher Administrative Court of Bremen (AIDA-verslag, pg. 269). In Nederland werden ook gelijkaardige beslissingen genomen door de Raad van State (AIDA-verslag, p. 245). De lidstaten beginnen zich dus bewust te worden van de werkelijke situatie van mensen die in Griekenland als vluchteling zijn erkend en beginnen verwijderingen naar Griekenland te voorkomen (AIDA-verslag, p. 246): [...]

Uit algemene informatie blijkt dat de situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland de laatste jaren steeds moeilijker is geworden op het gebied van toegang tot:

- werkgelegenheid (zie infra, punt a);
- onderwijs (zie infra, punt b.);
- huisvesting (zie infra, punt c.);
- voedsel en water (zie infra, punt d.);
- gezondheidszorgen (zie infra, punt e.);
- sociale uitkeringen (zie infra, punt f.);

Er zijn ook administratieve uitdagingen voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (zie infra, punt g.).

[algemene uiteenzetting op basis van landeninformatie inzake de situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland op gebied van toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, huisvesting, voedsel en water, gezondheidszorg en sociale uitkeringen, en inzake de administratieve uitdagingen]

2.1.4. Persoonlijke situatie van verzoeker bij terugkeer naar Griekenland

Verwerende partij is van oordeel dat verzoeker onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de nietontvankelijkheid van zijn verzoek in de weg staan (bestreden beslissing, p. 3 en 7).

Verzoekende partij komt op tegen deze conclusie, die het absolute karakter van het verbod van foltering en van onmenselijke en vernederende behandeling (art. 3 EVRM, artikelen 1 à 4 Handvest) niet eerbiedigt en evenmin de realiteit van haarsituatie in Griekenland en, meer in het algemeen, die van de begunstigden van een internationale bescherming weergeeft.

De artikelen 21, 22, 23 en 24 van het Verdrag van Genève garanderen vluchtelingen respectievelijk toegang tot huisvesting, openbaar onderwijs, ondersteuning en bijstand van overheidswege te voorziening in het levensonderhoud betreft, en sociale hulp. De artikelen 22, 26, 27, 29, 30, 32 en 34 van de Richtlijn 2011/95/EU beschermen respectievelijk het recht op informatie, het recht op toegang tot arbeid, het recht op toegang tot onderwijs, het recht op toegang tot sociale bescherming, het recht op toegang tot gezondheidszorg, het recht op toegang tot huisvesting, en het recht op toegang tot integratievoorzieningen voor personen die internationale bescherming genieten. Artikel 12 van de Richtlijn 2013/32/EU waarborgt ook het recht op informatie voor asielzoekers.

Uit de verklaringen van verzoeker, uit zijn persoonlijke ervaringen in Griekenland en uit de bovenstaande informatie blijkt duidelijk dat dit land zijn rechten niet waarborgde/waarborgt/zal waarborgen. Er bestaat zonder betwisting een probleem bij de Griekse overheden in hun beheer van begunstigden van internationale bescherming (zie nog punt 2.1.2).

Verzoeker is in een situatie beland van extreme materiële déprivatie aangezien hij nooit van zijn rechten heeft kunnen genieten en die hem in een dergelijke situatie bracht. In geval van terugkeer zal dit opnieuw voorvallen.

Toen zijn asielaanvraag nog in behandeling was in Griekenland verbleef verzoeker gedurende enige tijd in een kamp in Kos in erbarmelijke levensomstandigheden.

Nadat hij erkend werd als vluchteling, moest hij het kamp verlaten en kon hij nergens naar toe. Hij probeerde te overleven maar werd geconfronteerd met heel wat problemen die de manier waarop Griekenland statushouders behandelt (zie verder).

Verzoekende partij verwijt aan verzoeker geen "serieuze stappen" te hebben ondernomen om zich te informeren hoe men in het gastland waar men internationale bescherming geniet kan settelen.

Deze kritiek is volledig ongegrond en gaat voorbij aan de moeilijkheden waarmee personen die internationale bescherming genieten in Griekenland worden geconfronteerd.

Verzoeker wilde enkel op de hoogte worden gebracht van zijn rechten, maar er moet worden vastgesteld dat hij enerzijds geen toegang had tot deze informatie, aangezien er in Griekenland geen hulp- of bijstandsstructuur bestaat- en de wederpartij bewijst het tegendeel niet- en anderzijds moet worden vastgesteld dat er in werkelijkheid geen rechten bestaan voor personen die internationale bescherming genieten.

De kritiek van verwerende partij ontkent de moeilijkheden die personen die internationale bescherming genieten ondervinden- er is zelfs geen bewijs dat er onderzoek is gedaan naar de algemene situatie van deze personen- en deze kritiek staat dus los van de realiteit ter plaatse. Verwerende partij erkent enerzijds de realiteit van de moeilijkheden die statushouders in Griekenland ondervinden, maar besluit dat dit niet wijst op een systematische wijze van zeer verregaande materiële deprivatie. Dit lijkt eerder op een tegenstrijdige stellingname dan op een motivering.

Bij terugkeer in Griekenland zou verzoeker geen hulp of bijstand krijgen van de Griekse autoriteiten, qua toegang tot werk, medische en psychologische opvolging, huisvesting, hij zou ook administratieve obstakels moeten voorkomen:

- Werk

In Griekenland was verzoeker zonder legaal inkomen en had geen toegang tot enige uitkering.

De werkgelegenheidskansen voor vluchtelingen in Griekenland zijn zeer beperkt (zie supra, punt 2.2.1.a.). Het profiel van verzoeker bevestigt dat er geen professionele mogelijkheden voor hem in Griekenland zijn. Verwerende partij wijst op zijn zelfredzaamheid omdat hij aan zwart werk is kunnen komen. Verzoeker had geen toegang tot legaal werk, waarbij hij rechten opbouwt en beschermd wordt voor misbruik. Dat verzoeker dergelijke jobs als mechanici aanneemt waarbij hij per dag 25 EUR krijgt, duidt op de wanhopige situatie waarin hij terecht gekomen is. Verzoeker had geen andere keuze dan zo'n job aan te nemen wilde hij overleven. Deze job was niet houdbaar op lange termijn. Verzoeker is misschien zelfredzaam en kan op korte termijn overleven, maar op lange termijn is er geen waarborg dat zijn recht op werk kan worden gewaarborgd (dat de basis is voor het eerbiedigen van zijn andere grondrechten). Ook Grieks leren is geen oplossing, nergens kreeg verzoeker informatie over het leren van de lokale taal. Hij kon zo geen aanspraak maken op een vaste job.

- Huisvesting

In Griekenland is verzoeker in het opvangkamp gebleven voor ongeveer anderhalve maand. Hij heeft nooit gebruik kunnen maken van een andere huisvesting voor zijn vertrek uit het land. Nadat hij het statuut van erkend vluchteling kreeg, moest hij het kamp verlaten, zonder enige andere opvangmogelijkheid of bijstand bij het zoeken van een huisvesting. Bij terugkeer in Griekenland zou hij geen fatsoenlijke huisvesting kunnen vinden, gezien het ontbreken van enig ondersteuningsnetwerk in Griekenland. Tijdens de administratieve procedures, bijvoorbeeld de zeer lange wachttijden voor de afgifte of verlenging van de verblijfsvergunning en andere noodzakelijke documenten voor de effectieve uitoefening van zijn rechten als begunstigde, zou hij dakloos worden (zie supra, punten 2.1.2.c. en 2.1.2.g.). Het is ten onrechte dat verwerende partij beweert dat verzoeker zelfredzaam genoeg was en trouwens kon rekenen op de steun van een neef van vaderszijde. Deze hulp en deze illegale jobs in het zwart zijn geen lange termijnoplossing. Jazeker, verzoeker heeft drie maanden in Griekenland kunnen overleven, maar hij heeft geen duurzame job of steun kunnen verkrijgen. Verzoeker werd overigens het slachtoffer van een overval door drugsverslaafden. Dit wordt niet betwist door verwerende partij. Dit is andermaal een voorbeeld van hoe verzoekers grondrechten concreet werden geschonden. De Griekse samenleving is niet in staat om statushouders fatsoenlijk te ontvangen.

- Sociale uitkeringen en medische zorg

De voorwaarde van 5 (of zelfs 10) jaar verblijf om in aanmerking te komen voor sociale uitkeringen is problematisch voor de verzoeker omdat hij daardoor geen essentiële financiële ondersteuning zal krijgen (cf. supra, punt 2.1.2.f., pg. 40). Als recent erkende begunstigde van internationale bescherming kan hij niet aan deze eis voldoen en heeft hij dus geen toegang tot deze uitkering, wat hem nog kwetsbaarder maakt en blootstelt aan aanzienlijke economische en sociale moeilijkheden in Griekenland. Hij kon geen beroep doen op medische zorgen omdat hij geen ziekteverzekering had. Dit wordt niet betwist door het CGVS, maar verwerende partij stelt dat verzoeker wel geneesmiddelen kon bekomen bij de apotheek, tegen betaling. Het klopt dat verzoeker zelf geneesmiddelen heeft moeten aanschaffen, maar dit getuigt net van de incorrecte manier waarop statushouders worden behandeld. Voor verzoeker die net was aangekomen, is dit net een disproportioneel hoge kost. Bovendien kan het bekomen van geneesmiddelen bij een apotheker niet gelijkgesteld worden met adequate medische zorg. Verzoeker heeft evenmin een beroep kunnen doen op psychologische begeleiding. Volgens het CGVS was dit probleem niet ernstig genoeg omdat hij wel de financiële middelen had. Vooreerst is voor een statushouder de psychologische begeleiding niet de prioriteit, zijn geld gaat eerst naar onderdak, eten en fysieke medische zorg (zie punt hierboven), daarom is het aanbieden van psychologische begeleiding net zo belangrijk. Ten tweede wordt de financiële zelfredzaamheid van verzoeker overschat. Opnieuw is dit een disproportionele kost voor verzoekers budget. Tot slot is psychologische begeleiding vinden in het Arabisch niet evident, verzoeker spreekt immers geen Grieks. De zorginstellingen kampen met moeilijkheden bij het vinden van een tolk, dit wordt erkend door verwerende partij.

- Administratieve moeilijkheden

Zoals uitgelegd tijdens zijn persoonlijk onderhoud, is verzoeker zijn Griekse verblijfstitel kwijt geraakt. Hierbij moet nog worden benadrukt dat verzoeker, als alleenstaande verzoeker om internationale bescherming, bij aankomst in België geen opvangvoorziening kreeg. Het is in deze context dat hij spullen — hier zijn verblijfstitel en paspoort — verloor/werd gestolen. Dit kan hem zeker niet worden verweten, gezien de (niet-nagekomen) verantwoordelijkheid van België om asielzoekers onderdak te verschaffen. Verzoeker is dus niet in het bezit van een ADET en zal dus, bij terugkeer naar Griekenland, geconfronteerd worden met vertragingen bij het afleveren van zijn verblijfstitel. In tegenstelling tot wat het CGVS beweert,

betreffen de administratieve vertragingen niet enkel het hernieuwen maer ook het afleveren van documenten. Verzoeker kan dus niet “zo maar een duplicaat vragen”.

In Griekenland heeft de verzoeker geen AMKA (Sociaal Zekerheidsnummer) of AFM (Belastingnummer) verkregen. Hij heeft geen enkel documenten aangevraagd na ontvangst van zijn verblijfskaart. Hij zou dus alle procedures moeten starten vanaf het begin in geval van terugkeer naar Griekenland.

Het feit dat verzoeker geen aangifte heeft gedaan bij de politie na het verlies van zijn Griekse papieren, neemt niet weg dat verzoeker niet meer in het bezit is van deze papieren. Hij verklaarde het nalaten van deze aangifte door het feit dat hij van dichtbij heeft kunnen meemaken dat zijn papieren niets waard waren (hij werd immers verschillende malen tegengehouden in de luchthaven). Bovendien had hij andere dingen aan zijn hoofd, hij diende te overleven op straat bij gebreke aan opvang door de Belgische Staat.

Als alleenstaande man die enkel Arabisch spreekt, zou verzoeker extra getroffen worden door administratieve hindernissen bij terugkeer naar Griekenland. Deze obstakels, die al goed gedocumenteerd zijn in vergelijkbare gevallen, zijn bijzonder relevant voor de verzoeker.

Het was voor hem dringend geworden om Griekenland te verlaten om in zijn basisbehoeften te voorzien. Verzoekers levensomstandigheden in Griekenland hebben hem ertoe aangezet te “overleven”, maar dat neemt niet weg dat hij extreem kwetsbaar is. Hij zal terugvallen in een zeer precaire situatie als hij terugkeert naar Griekenland, omdat hij zal terugvallen in dezelfde ellendige levensomstandigheden, wetende wat hem te wachten staat.

In tegenstelling tot wat verwerende partij beweert (bestreden beslissing, pg. 6) heeft verzoeker bij terugkeer naar Griekenland geen enkel ondersteuningsnetwerk. Zijn familieleden — die zich in andere Europese landen bevinden — kunnen voor hem niet zorgen.

De (onbetwiste) meervoudige fouilles en controles door de Griekse politie, ingegeven vanuit racisme en etnische profilering, kunnen wel degelijk gekwalificeerd worden als een onmenselijke en vernederende behandeling. Het constant gecontroleerd worden op basis van iemands uiterlijk is een inbreuk op het absolute verbod op onmenselijke en vernederende behandelingen.

Indien verzoeker terug naar Griekenland zou moeten keren, zou hij zich in een bijzonder kwetsbare situatie bevinden. Hij is een alleenstaande man en heeft daar geen ondersteuning, spreekt de taal niet en heeft geen enkel kennis van het Engels (of Grieks).

In Griekenland had verzoeker geen toegang tot gezondheidszorg, psychologische opvolging, werkgelegenheid, huisvesting, en sociale uitkeringen.

Uit het voorgaande blijkt dus dat verzoeker als begunstigde van internationale bescherming geen daadwerkelijke toegang heeft (gehad) tot zijn rechten om in zijn basisbehoeften te voorzien. Wordt ook niet aangetoond dat verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland hulp en bijstand van de autoriteiten zal krijgen om daadwerkelijk toegang te krijgen tot zijn socio-economische rechten.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft verklaard dat asielinstanties verplicht zijn het risico te beoordelen dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt (aan wie in een andere lidstaat reeds internationale bescherming is verleend) wordt blootgesteld aan een situatie van “extreme materiële deprivatie”- waardoor deze persoon in een situatie wordt geplaatst die zo ernstig is dat zij kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling- op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren geactualiseerde elementen (zie met name zijn arrest van 19 maart 2019, *Abubacarr Jawo*, C-163/17, aangehaald door het CGRA).

Verzoekende partij heeft betrouwbare en nauwkeurige verklaringen afgelegd dat zij zich in Griekenland in een situatie van extreme materiële deprivatie en van onmenselijke en vernederende behandeling zal bevinden.

2.2. NOOD AAN INTERNATIONALE BESCHERMING

Het asielverzoek van de verzoeker werd afgewezen wegens onontvankelijkheid, zonder enige inhoudelijke beoordeling. Er werden geen vragen gesteld aan de verzoeker over zijn vrees t.a.v. Palestina. Hij verliet Gaza omwille van de vervolging door Hamas en Israël.

Bovendien houdt, gelet op de algemene situatie in Gaza, zijn loutere illegale vertrek uit het land een reëel risico in voor zijn leven of persoon en geeft dit aanleiding tot het verlenen van de internationale bescherming. De nood aan bescherming van verzoeker wordt aangetoond en moet vervolgens erkend worden.”

2.2. Verweerder legt een aanvullende nota van 23 september 2025 neer, waarin hij middels URL verwijst naar volgende rapporten:

- “Country Report: Greece. Update 2023”, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 24 juni 2024;
- “Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022;
- “Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024;
- “Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights”, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024;
- “Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025;

- “Communication on the status of migration management in mainland Greece”, gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025;
- COI FOCUS GRECE “Aide aux migrants”, gepubliceerd door Cedoca op 25 juli 2025.

2.4. Verzoeker legt een aanvullende nota van 24 september 2025 neer, waarin hij middels URL verwijst naar het AIDA-verslag van september 2025 en de wijzigingen sinds het vorige AIDA-rapport uitlicht.

2.5. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer waarin hij middels URL verwijst naar (een update van) landeninformatie inzake de situatie van statushouders in Griekenland en inzake de situatie in Palestina/Gaza.

Beoordeling

3. Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

4. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

5. In voorliggend geval wordt vastgesteld dat verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Volgens de gegevens in het administratief dossier werd verzoeker op 14 juli 2023 de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en verkreeg hij er tevens verblijfsdocumenten als statushouder, waaronder zijn ADET die geldig is tot 13 juli 2026 (info derde landen Griekenland van 4 januari 2023). Dit lijkt in overeenstemming te zijn met de landeninformatie waaruit blijkt dat erkende vluchtelingen in Griekenland een verblijfsrecht krijgen voor drie jaar met mogelijke verlenging (“*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland van september 2024*”, p. 13; “*Country Report: Greece. Update 2023*”, p. 243). Bovendien blijkt uit het antwoord van Griekenland, toegevoegd aan het administratief dossier, dat verzoekers Grieks reispaspoort geldig is van 18 augustus 2023 tot 17 augustus 2028. In tegenstelling tot wat verzoeker in het verzoekschrift stelt, bevat het administratief dossier wel degelijk bewijzen dat verzoeker als vluchteling werd erkend door Griekenland en dat zijn status nog steeds geldig is. Verzoeker heeft tijdens het persoonlijk onderhoud bovendien niet betwist dat hij internationale bescherming geniet in Griekenland en heeft bovendien bevestigd dat hij er een reispas en verblijfsvergunning heeft gekregen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8-9).

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Hij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

6. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest.

De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt

bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

7. Verzoeker betoogt dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

8. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de Richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Gelet op de hoeveelheid aan informatie die door beide partijen wordt bijgebracht, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van statushouders in Griekenland op dit ogenblik bijzonder problematisch is.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen leven.

9. De Raad herinnert er echter aan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, “een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak” (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel “wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de

levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling” (ibid., pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer precaire situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met “*alle gegevens van de zaak*” (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

10. Wat zijn individuele situatie betreft, maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland.

In de mate dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud aangeeft dat hij psychologische begeleiding nodig heeft (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11-12), kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker geen enkel psychologisch of medisch attest bijbrengt ter adstructie van zijn psychologische toestand.

Uit de elementen in het administratief dossier en verzoekers verklaringen kan niet blijken dat verzoeker te kampen heeft met medische en psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren.

Aldus kan in hoofde van verzoeker geen bijzondere kwetsbaarheid worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Aldus brengt verzoeker wat betreft zijn persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijken geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

11. Verzoeker geeft aan dat zijn Griekse verblijfsdocumenten na zijn aankomst in België werden gestolen. Gelet op het belang van deze verblijfsdocumenten, zoals dit blijkt uit de door hemzelf bijgebrachte informatie, is het niet aannemelijk dat verzoeker geen kopieën of foto's heeft genomen van deze stukken. Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat zijn verblijfstitel en paspoort werden gestolen in de context van een gebrek aan opvangvoorziening in België en dat dit verlies hem dus niet kan worden verweten. De Raad kan slechts vaststellen dat geen attest van verlies/diefstal voorligt, zodat verzoeker zich beperkt tot loutere en ongestaafde beweringen.

Los daarvan herinnert de Raad eraan dat verzoekers Griekse verblijfsvergunning nog steeds geldig is. De geldigheidsduur van zijn verblijfsvergunning loopt immers nog tot 13 juli 2026.

Zo verzoeker in het verzoekschrift wijst op de administratieve moeilijkheden waarmee hij bij terugkeer naar Griekenland zal worden geconfronteerd, dient erop gewezen dat in de bestreden beslissing wordt verduidelijkt dat een persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en zijn afgedrukte verblijfsvergunning (het document dat aantoonst dat hij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning) niet meer in zijn bezit heeft, niet te maken krijgt met de specifieke moeilijkheden waarmee personen die

internationale bescherming genieten in Griekenland en van wie de verblijfsvergunning is verlopen en die naar deze lidstaat moeten terugkeren, worden geconfronteerd. Verweerder wijst erop dat het mogelijk is een duplicaat te krijgen als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is gegaan of gestolen en geeft ook de te volgen procedure mee: “*Daartoe moet men zich naar een Asielbureau begeven om het verlies van het document aan te geven en een bewijs van verlies te krijgen dat aan de politie moet worden overgelegd. De politie zal de betrokken persoon een kennisgeving overhandigen. Het Asielbureau moet van dit bericht op de hoogte worden gebracht en ongeveer 4 maanden nadat het op de hoogte is gebracht, neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is verkregen, moet een afspraak worden gemaakt met het relevante Politiekantoor om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in het geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>).*”

Hoewel de informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. Zelfs indien verzoeker niet langer in het bezit zou zijn van zijn geprinte verblijfsvergunning, hetgeen niet zonder meer kan worden aangenomen gezien zijn blote beweringen dienaangaande, blijkt hieruit dan ook niet dat hij geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die statushouders ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben.

Verder wijst verweerder er in de bestreden beslissing terecht op dat blijkens objectieve informatie personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, zoals verzoeker *in casu*, automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen (RSA-rapport, maart 2025, p. 20; “*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*”, september 2024, p. 19-20: “*Statushouders die in of na december 2020 een aanvraag hebben ingediend, zouden in principe dus een AFM moeten hebben.*”). De Raad benadrukt hierbij dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning (“*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*”, september 2024, p. 19). Toen verzoeker in Griekenland was, had hij derhalve een fiscaal registratienummer ontvangen waarmee hij toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning.

Uit objectieve informatie blijkt dat deze AFM geldig blijft zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is. Als de ADET verloopt, wordt het AFM gedeactiveerd totdat de ADET wordt verlengd (RSA-rapport, maart 2025, p. 21). Het is de geldigheid van de verblijfsvergunning die belangrijk is, niet het al dan niet kwijt zijn van de gedrukte verblijfsvergunning. Aangezien verzoekers verblijfsvergunning niet verloopt voor 13 juli 2026, is zijn AFM dus ook geldig tot die datum.

Hetzelfde geldt voor zijn sociale zekerheidsnummer (AMKA). De AMKA wordt pas gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt (AIDA-rapport, juni 2024, p. 248). De beschikbare landeninformatie wijst niet op bijzondere problemen waar verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland de procedure om een AMKA te verkrijgen nog zou dienen te voltooien. Verzoeker toont niet aan dat hij dit bij terugkeer naar Griekenland niet in orde zou kunnen brengen.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland en in afwachting van het verkrijgen van zijn AMKA, wanneer hij daartoe de nodige stappen zet, niet verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg, met name spoedeisende hulp en medicatie (gratis of tegen een kleine vergoeding), op voorwaarde dat hij naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat (UNHCR Greece, “*Living In Greece – Access to healthcare*”; “*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*”, september 2024, p. 49, 50-51). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR, “*Information Guide for Beneficiaries of International Protection*”).

NGO's beheren ook medische centra en poliklinieken die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders. Daarnaast hebben veel gemeenten medische centra waar statushouders en asielzoekers, ook degenen zonder AMKA, gebruik van kunnen maken (“*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*”, september 2024, p. 50).

Zelfs indien verzoeker stappen moet ondernemen om een duplicaat van zijn gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen, blijft hij gedurende de wachttijd toegang houden tot de sociale zekerheid, de arbeidsmarkt, een bankrekening en de huur van goederen.

Verzoeker toont dan ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood zou hebben aan medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging of artikel 4 van het Handvest. De Raad herinnert er hierbij overigens aan dat verzoeker zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen.

Verzoeker brengt geen concrete en geobjectiveerde elementen bij die hier anders over doen denken. In de mate verzoeker verwijst naar de situatie waarmee statushouders geconfronteerd worden bij de vernieuwing van hun verblijfsdocumenten, dient opgemerkt dat deze situatie niet op hem van toepassing is gezien hij op heden nog steeds over een geldige Griekse verblijfsvergunning beschikt.

12. Wat betreft zijn persoonlijke situatie wijst verzoeker er in het verzoekschrift op dat hij in Griekenland geconfronteerd werd met een gebrek aan steun van de Griekse autoriteiten op het gebied van toegang tot huisvesting, werk en gezondheidszorg. Verzoeker benadrukt in het verzoekschrift dat hij geen legaal inkomen, noch toegang tot een uitkering had in Griekenland. Hij stelt dat er geen professionele mogelijkheden waren, dat het feit dat hij zwartwerk aannam wijst op zijn wanhopige situatie en dat hij op korte termijn zelfredzaam was maar dat er geen enkele waarborg is op lange termijn. Verder wijst hij op het gegeven dat hij het anderhalve maand in het opvangkamp is gebleven, op het gebrek aan fatsoenlijke huisvesting en op de lange wachttijden van de administratieve procedures. Tot slot stelt hij dat hij geen beroep kan doen op medische zorgen omdat hij geen ziekteverzekering had en dat hij evenmin een beroep kan doen op psychologische begeleiding.

Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld volstaat het gegeven dat verzoeker bepaalde moeilijkheden ondervond, zoals op het vlak van werkgelegenheid en huisvesting, niet om te besluiten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover hij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten zijn wil en persoonlijk keuzes om, is terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

De bestreden beslissing heeft aangaande verzoekers verklaringen omtrent zijn moeilijkheden in Griekenland als begunstigde van internationale bescherming reeds op terechte, pertinente en omstandige wijze als volgt gemotiveerd:

*“Verder blijkt uit verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud dat u als **begunstigde** van internationale bescherming in Griekenland over voldoende **zelfredzaamheid en autonomie** beschikte. Volgens uw verklaringen kwam u aan in Griekenland eind juni 2023 (CGVS, p. 8).*

Op 21 juni 2023 diende u een verzoek om internationale bescherming in en in afwachting van een antwoord verbleef u in het opvangcentrum in Kos. U was op het eiland Kos tevens aan het werk als mechaniker (CGVS, p. 8 – 9). Na anderhalve maand kreeg u een positieve beslissing en diende u het kamp te verlaten. Vervolgens kocht u een ticket voor de ferry en trok u naar Athene waar u voor 15 euro per dag een kamer huurde in een collectief appartement (CGVS, p. 9). U verbleef één maand in Athene en ging vervolgens naar Thessaloniki waar u een advocaat onder de arm nam die u hielp om uw documenten te bekomen en bij wie u wederom een kamer kon huren in een soortgelijk appartement (CGVS, p. 9 - 10). U heeft dan ook steeds onderdak gehad tijdens uw verblijf in Griekenland. Verder wijst ook uw financiële situatie in Griekenland op een hoge mate van zelfredzaamheid. U heeft immers op de verschillende plaatsen waar u verbleef jobs gehad (CGVS, p. 4-5 & 9-10). U vond de verschillende jobs telkens met de hulp van andere Palestijnen en ging tevens ook zelf op zoek naar werk met de hulp van een vertaalapplicatie (CGVS, p. 10). Gevraagd of u ooit probeerde een legale job te krijgen via de Griekse overheid, zei u louter dat ze geen werk hadden voor jullie en dat de Griekse overheid jullie niet hielp bij het vinden van werk en onderdak (CGVS, p. 11). Inzake kan nog opgemerkt worden dat u ook nooit geprobeerd heeft de Griekse taal te leren, maar zich wel kon redden aan de hand van een vertaalapplicatie en tevens een vriend had die wel Grieks sprak (CGVS, p. 14). Verder kon u ook rekenen op financiële steun van uw paternale neef als u even zonder werk zat (CGVS, p. 10). Alles samengenomen kan bijgevolg redelijkerwijze gesteld kan worden dat u meer dan voldoende zelfredzaam bent, evenals dat de kans dat u in een toestand van verregaande materiële deprivatie zou belanden in het geval van een terugkeer naar Griekenland bijzonder klein is.

Waar uit deze elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid en huisvesting (met name zwartwerk, onderbetaling, en slechte levensomstandigheden in de gehuurde kamers, CGVS, p.13), voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

*In het licht van bovenstaande toont u niet aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe **eerder beperkte stappen** hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen. Dit kan bezwaarlijk worden afgeleid uit uw gedrag tijdens uw verblijf in Griekenland na het bekomen van uw status (zie supra).*

*Het CGVS moet voorts ook wijzen op de vaststelling dat u relatief korte tijd na de toekenning van de status vertrokken bent wat niet getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden. U kreeg immers uw status toegekend op 14 juli 2023 en begin oktober 2023, oftewel **minder dan drie maanden** later, heeft u Griekenland reeds verlaten (zie blauwe map – stuk 1 & CGVS, p. 9). Nochtans beschikte u over een netwerk en middelen om uw vertrek en verdere reis doorheen Europa te bewerkstelligen (supra), wat op zijn beurt wederom getuigt van zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden. Ook kan hierbij nog opgemerkt worden dat u uw officiële verblijfsvergunning (ADET), zo verklaart u althans zelf, pas na twee maanden verkreeg, en u nog slechts een maand of drie weken in Griekenland was nadat u dit document had verkregen (CGVS, p.8-9).*

*Wat betreft uw verklaringen dat u op een bepaald moment **medische zorgen** nodig had en u niet werd geholpen in het ziekenhuis omdat u niet beschikte over een ziekteverwerking (CGVS, p. 14), dient opgemerkt dat uit dit eenmalig feit niet kan afgeleid worden dat uw rechten niet gerespecteerd worden. U kon bovendien wel rekenen op de hulp van een apotheker die u tegen betaling verzorgde (CGVS, p. 14). Ook nadat u uw rug kneusde door een val tijdens het plukken van olijven, en uw werkgever weigerde om u naar een ziekenhuis te brengen aangezien u geen arbeidscontract had, kon u tegen betaling toch steeds de nodige medicatie bemachtigen (CGVS, p. 4). U toont dan ook niet concreet aan dat uw mogelijkheden of beperkingen om in dit verband uw rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden. Verder gaf u nog aan dat u in Griekenland ‘bijna gek’ was geworden door de manier waarop u behandeld en vernederd werd (CGVS, p. 11). U heeft inzake echter, noch als verzoeker noch als begunstigde van internationale bescherming, geen enkele poging ondernomen om in Griekenland psychologische begeleiding te krijgen, met als enige uitleg dat ‘ze jullie niet helpen’ (CGVS, p. 11). Later verklaarde u nochtans dat als u zelf betaalde zou hebben voor de hulp, u deze zeker zou gekregen hebben aangezien uw toestand ‘heel moeilijk’ was (CGVS, p. 12). Als uw mentale toestand daadwerkelijk dusdanig zorgwekkend was, lijkt dit financiële obstakel echter niet onoverkomelijk, des te meer in het licht van de door u geschetste (financiële) zelfredzaamheid in Griekenland (supra). Er mag er bijgevolg redelijk van u verwacht worden dat u in Griekenland concrete pogingen ondernam om de nodige hulp te zoeken, quod non in casu.”*

Het louter bevestigen van zijn moeilijkheden in Griekenland, het hekelen van de gevolgtrekkingen door verweerder en het aanhalen van algemene landeninformatie vormt geen dienstig verweer waarmee de voormelde terechte en pertinente motivering kan worden weerlegd of in een ander daglicht worden geplaatst.

Verzoeker toont met zijn betoog in zijn verzoekschrift niet aan dat hij zijn rechten in Griekenland niet zou kunnen doen gelden. Zo klaagt verzoeker aan dat hij enkel zwartwerk kon doen, maar toont hij niet aan dat hij ernstige pogingen ondernam om elders in het officiële circuit werk te vinden (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11). Verder hekelt hij dat hij geen fatsoenlijke huisvesting kon vinden, maar gaat hij er aan voorbij dat hij steeds in zijn onderdak kon voorzien. Verzoeker wijst in het verzoekschrift voorts op het gebrek aan toegang tot medische zorg, maar komt niet verder dan het hernemen van hetgeen hij reeds heeft verklaard en gaat aldus voorbij aan de hierboven geciteerde motivering van verweerder dienaangaande.

Waar verzoeker in het verzoekschrift betoogt dat hij zich in Griekenland enkel op korte termijn kon redden, komt uit zijn gedrag en verklaringen evenwel naar voor dat hij geenszins de intentie had om in Griekenland een duurzaam bestaan op te bouwen en er zijn rechten te doen gelden. Zo wordt samen met verweerder vastgesteld dat verzoeker Griekenland reeds 3 maanden na het verkrijgen van de vluchtelingenstatus en 3 weken tot een maand na het verkrijgen van zijn ADET en Griekse reisdocumenten verliet (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9), wat erop wijst dat verzoeker geenszins de intentie had om een duurzaam leven in Griekenland uit te bouwen.

Nu verzoeker eerder zeer beperkte stappen heeft gezet op het vlak van huisvesting en tewerkstelling en Griekenland al verliet korte tijd na het verkrijgen van zijn vluchtelingenstatus, kan hij bezwaarlijk stellen dat hij geen kans maakte op het verkrijgen van een job of onderdak of toegang tot medische zorgen. Aangezien geen oprechte intentie kan blijken om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland, is het voor verzoeker onmogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland (al dan niet op lange termijn) en slaagt hij er op geen enkele manier in om aan te tonen dat zijn rechten als statushouder er niet werden geëerbiedigd.

Verzoeker, die geen blijk geeft van een bijzondere kwetsbaarheid, toont verder niet aan dat hij niet de nodige zelfredzaamheid heeft om in zijn levensbehoeften te voorzien. Verzoeker bleek in de korte periode dat hij in Griekenland verbleef als begunstigde van internationale bescherming in staat om huisvesting en tewerkstelling te vinden, bleek zich financieel te kunnen redden – onder meer door steun van zijn paternale neef – en vond creatieve oplossingen om de taalbarrière te omzeilen. Bijgevolg kan, in tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt geponereerd, wel degelijk worden aangenomen dat verzoeker over voldoende zelfredzaamheid beschikt opdat hij zich opnieuw zou kunnen vestigen in Griekenland.

De Raad acht het dan ook niet onredelijk om van verzoeker, die in Griekenland werd erkend als vluchteling, te verwachten dat hij inspanningen levert om zijn levensomstandigheden aldaar te verbeteren en er een duurzaam bestaan uit te bouwen.

Waar verzoeker in het verzoekschrift aanhaalt dat hij het kamp in Kos diende te verlaten nadat hij erkend werd als vluchteling, dient erop gewezen dat het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigten van internationale bescherming in samenhang moet worden bekeken met het feit dat nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigten zelf in hun onderhoud moeten voorzien. In het kader van huisvesting en tewerkstelling kan worden verwacht van verzoeker, die er internationale bescherming heeft verkregen, om de nodige procedures te doorlopen en geduld te oefenen vooraleer hij daaromtrent conclusies trekt. Verzoeker maakt niet aannemelijk, gelet ook op de korte tijd die hij er verbleef na de toekenning van internationale bescherming, dat hij niet in de mogelijkheid was om onder meer huisvesting, medische zorgen of tewerkstelling te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt hem in dit verband bovendien toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoonde. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

13. Verzoeker wijst er in het verzoekschrift andermaal op dat hij het slachtoffer werd van een overval door drugsverslaafden in Griekenland. Zoals verzoeker terecht aanhaalt wordt dit feit niet betwist door verweerder. Evenwel heeft verweerder dienaangaande opgemerkt dat het om een geïsoleerd incident ging dat tevens niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling. Verweerder wees er bovendien terecht op dat verzoeker naar aanleiding van deze ervaring geen pogingen heeft ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, mits verzoeker de nodige stappen zet. In tegenstelling tot wat verzoeker in het verzoekschrift beweert, betreft dit aldus geenszins *“andermaal een voorbeeld van hoe verzoekers grondrechten concreet werden geschonden”*.

14. Verzoeker verwijst in het verzoekschrift uitgebreid naar algemene informatie inzake het geweld door derden en politie tegen migranten in Griekenland en het gebrek aan bescherming door de Griekse autoriteiten.

De bestreden beslissing motiveert op goede gronden:

“U wees er inzake op dat begunstigten van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer worden van discriminatie en racisme door de Griekse ordediensten, meer bepaald door de politie (CGVS, p. 13 & 14). Deze algemene stelling volstaat echter niet om het vermoeden met betrekking tot de eerbiediging van uw grondrechten en aanwezigheid van een effectieve en gelijkwaardige bescherming te weerleggen. Waar u er in deze context nog op wees dat u in Griekenland regelmatig door politie werd gefouilleerd en dat u er op de luchthaven van verdacht werd valse documenten te hebben wanneer u het land wilde verlaten (CGVS, p. 11 - 13), dient gesteld dat dergelijke controles evenmin kunnen worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling. Bovendien beschikte u op het moment van uw vertrek uit Griekenland volgens uw administratief dossier over een geldig paspoort (zie blauwe map – stuk 1) en bent u uiteindelijk effectief kunnen vertrekken. Uw verklaringen omtrent uw problemen met de Griekse autoriteiten op de luchthaven zijn dan ook louter blote beweringen.”

Verzoeker toont geenszins *in concreto* aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland zal terechtkomen in een toestand van zeer verregerende materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn

meest elementaire behoeften. De Raad merkt in dat verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoeker niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie.

15. Verzoekers algemeen betoog en zijn bemerkingsen zoals aangebracht in het verzoekschrift en zijn aanvullende nota's doen aan het voorgaande geen afbreuk. De door verzoeker bijgebrachte landeninformatie is (deels) dezelfde als of ligt in de lijn van de door verweerder gehanteerde landeninformatie. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

De loutere verwijzing in het verzoekschrift en in de door verzoeker neergelegde aanvullende nota's naar algemene landenrapporten, waaronder het rapport "*Recognised Refugees 2025. Acces to documents and socio-economic rights*" van RSA van maart 2025 en het AIDA rapport van 2025, volstaat niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen, gelet op de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing over zijn persoonlijke omstandigheden. Verzoeker dient *in concreto* aan te tonen dat de tekortkomingen in de EU-lidstaat waar hij internationale bescherming geniet, *in casu* Griekenland, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, waardoor hij in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij blijft daartoe evenwel in gebreke.

Zo verzoeker in het verzoekschrift verwijst naar arresten van de Raad, gaat hij eraan voorbij dat de rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen precedentwaarde heeft en elk dossier individueel wordt beoordeeld.

Verzoeker toont aldus niet concreet aan en maakt niet aannemelijk dat hij in Griekenland, dit mogelijks met de hulp van de Griekse autoriteiten of hulporganisaties, zijn rechten niet zou kunnen afdwingen aan de hand van de mogelijkheden die de vigerende Griekse wetgeving en de Europese regelgeving haar daartoe bieden. Een algemene verwijzing naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigen van internationale bescherming in Griekenland, volstaat gelet op voorgaande concrete overwegingen niet om zonder meer aan te tonen dat verzoeker als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond, waar verzoeker aldus in gebreke blijft.

16. Verder dienen bij de beoordeling van de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting of integratie in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard in ogenschouw te worden genomen, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de EU. Net zoals niet iedere EU-onderdaan op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen die internationale bescherming werd verleend binnen de EU. De vaststelling dat er tussen EU-lidstaten verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, impliceert bijgevolg geenszins zonder meer een onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Dit dient daarentegen op concrete wijze te worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat ook de socio-economische moeilijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld gezondheidszorg of tewerkstelling. *In casu* heeft verzoeker internationale bescherming verkregen in Griekenland, dat als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-*acquis*, dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan zijn status en waarvan verzoeker gebruik kan maken. De Raad ontwaart noch in het persoonlijk onderhoud van verzoeker, noch in het verzoekschrift concrete en ernstige stappen die hij zou hebben ondernomen met het oog op het vinden van huisvesting of tewerkstelling, zoals reeds hoger uiteengezet.

Dat een overheid niet steeds onmiddellijk woningen en financiële middelen kan toekennen aan vreemdelingen, houdt niet in dat deze vreemdelingen vervolgens niet worden geholpen en dat zij zelf niet tijdelijk in hun levensbehoeften kunnen voorzien.

De Raad herinnert er hierbij aan dat situaties die geen “*zeer verregaande materiële deprivatie*” teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;
- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [arrest *Ibrahim e.a.*, punten 91-94 en arrest *Jawo*, punten 93-97].

Op basis van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zouden zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend, *in casu* België, dan in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend, *in casu* Griekenland, kan niet worden geconcludeerd dat verzoeker bij terugkeer naar die lidstaat zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor een behandeling die onverenigbaar is met artikel 4 van het Handvest (cf. HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 94 met verwijzing naar het arrest *Jawo* van datzelfde Hof). Zo er al sprake zou zijn van een mogelijk kwaliteitsverschil in vergelijking met België op het vlak van gezondheidszorg, sociale bescherming en aangepast onderwijs, volstaat dit op zich niet om te besluiten dat verzoeker bij een terugkeer naar Griekenland zal belanden in een situatie die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

17. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht komt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 91). Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

Alles samen genomen toont verzoeker niet aan dat hij ernstige pogingen heeft ondernomen om zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland te doen gelden.

Verzoeker brengt verder geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat hij als gevolg van de onverschilligheid van de Griekse overheden, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt of is terecht gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker op geen enkele wijze aannemelijk heeft gemaakt dat hij in Griekenland alle mogelijke middelen zou hebben uitgeput om zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming te doen gelden. In voorliggend geval blijkt, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, dat verzoeker niet aantoonbaar dat de bescherming die hem in Griekenland werd verleend ontoereikend zou zijn.

Verzoeker kan evenmin in alle redelijkheid stellen dat er in zijn hoofd sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat hij wegens een bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht zal komen, die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch dat hij zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest.

18. Gelet op het geheel van wat voorafgaat besluit de Raad dat verzoeker geen elementen heeft aangebracht waaruit blijkt dat van hem niet redelijkerwijs zou kunnen worden verwacht dat hij zich beroept op de beschermingsstatus die hem in Griekenland reeds werd toegekend.

Het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zullen worden geëerbiedigd, wordt niet weerlegd. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de specifieke omstandigheden

van verzoeker verhinderen. Zijn verzoek om internationale bescherming dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Gezien verzoeker internationale bescherming geniet in Griekenland, is er in België geen behoefte aan internationale bescherming.

19. Aangezien het voorliggend beschermingsverzoek op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk dient te worden verklaard, moet er bijgevolg geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, diende de commissaris-generaal niet opnieuw te bepalen of hij nood heeft aan een dergelijke status.

De beoordeling of verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven. In deze omstandigheden is verzoekers verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Gaza en Palestina in zijn verzoekschrift en zijn aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting niet dienstig. Bijgevolg wordt de schending van artikel 18 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie evenmin dienstig aangevoerd in het verzoekschrift.

20. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM en de artikelen 4 en 19 van het Handvest, wordt erop gewezen dat uit wat voorafgaat blijkt dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling bij terugkeer naar Griekenland. De Raad wijst er hierbij bovendien nog op dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

21. Tot slot kan, gelet op het geheel van wat voorafgaat, de aangevoerde schending van artikel 1 van het Handvest, dat de menselijke waardigheid waarborgt, niet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht januari tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS